

Mál nr. 73/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns.****Gögn.**

Málskot dags. 28.02.2020 ásamt fylgiskjölum 1-16.

Bréf V dags. 16.03.2020.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 22.03.2020 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Fyrir nefndinni liggur tjónstilkynning um árekstur hinn 30. nóvember 2018 milli A og B, sem M ók umrætt sinn. Er atvikum lýst svo að bifreið A hafi verið bakkað á B, þar sem hún var kyrrstæð á bifreiðastæði. Ökumaður A telur að gólfmotta í bifreiðinni hafi á einhvern hátt fest bensínjöfina með fyrrgreindum afleiðingum og að aksturshraði A hafi verið á bilinu 30 til 40 kílómetrar á klukkustund í aðdraganda árekstrar.

M leitaði samdægurs á heilsugæslu og lýsti höfuðverk, verk í hnakka og mjóbaki í kjölfar þessa atviks. Við komu á heilsugæslu hinn 17. janúar 2019 lýsti M enn svipuðum einkennum og var greindur með tognun á lendarhrygg. Hinn 1. nóvember 2019 var tilkynning um tjón M send V, sem með tölvupósti dags. 13. nóvember 2019 samþykkti bótaskyldu með fyrirvara um orsakatengsl vegna fyrra heilsufars. Í kjölfarið gekkst M undir sérfræðimat og var niðurstaða þess sú að um varanlegar líkamlegar afleiðingar vegna umrædds atviks væri að ræða. Hinn 20. desember 2019 krafði M því V um bætur vegna áður nefnds árekstrar. V hafnaði hins vegar bótakröfunni hinn 6. febrúar 2020, á grundvelli sterks rökstudds grunar um að um vátryggingasvik væri að ræða, og hefði félagið óskað eftir lögreglurannsókn.

M fellir sig ekki við þá afstöðu og krefst þess fyrir nefndinni að úrskurðað verði um bótaskyldu V. M neitar að umrætt atvik hafi gerst með vilja hans og byggir á því að hann hafi slasast í árekstri tveggja bifreiða, og eigi þar af leiðandi lögbundinn rétt til bóta, enda liggja fyrir sérfræðimat um varanlegt líkamstjón hans og því mati hafi ekki verið hnekk.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir V grunsemdum sínum um að tjónsatvik hafi annað hvort ekki átt sér stað eða það verið sviðsett í þeim tilgangi að svíkja út bætur. Sé málið nú til rannsóknar lögreglu. Telur V að ófært sé að úrskurða um málið meðan sú rannsókn fari fram. Þá sé jafnframt tilgangslaust að nefndin úrskurði um málið enda muni V hafna því að verða við niðurstöðu M í vil. Krefst V þar af leiðandi frávísunar, en til vara þess að nefndin fresti afgreiðslu þar til lögreglurannsókn lýkur.

Í viðbótarathugasemdum sínum til nefndarinnar áréttar M kröfur sínar og vísar til ýmissa laga og reglugerða máli sínu til stuðnings. Viðbótarathugasemdum M fylgja jafnframt skýrslur M og ökumanns A fyrir lögreglu vegna meintra bótasvika. Þá hafi lögreglan veitt þær upplýsingar að ekki yrði aðhafst frekar. Jafnframt gagnrýnir M V fyrir slæga upplýsingagjöf, þannig sé t.a.m. ekki upplýst hvar málið sé statt hjá lögreglu né rökstyðji félagið frekar á hverju grunur þess grundvallist. Gerir M kröfu um að úrskurðað verði sem fyrst í málinu.

Álit:

V krefst þess að máli þessu verði vísað frá nefndinni, eða afgreiðslu þess frestað um ótilgreindan tíma meðan á lögreglurannsókn stendur. Ekki verður séð að í samþykktum nefndarinnar, sbr. auglýsingu um samþykktirnar nr. 1090/2005, sé að finna heimild fyrir frestun máls á slíkum grundvelli. Þá verður ekki séð að önnur skilyrði 4. gr. samþykktanna eigi við. Verður málið því tekið til efnislegrar afgreiðslu.

Af bréfi V til nefndarinnar má ráða að M og ökumaður A, séu, af hálfu V, grunaðir um fjársvik í tengslum við umræddan árekstur og að málinu hafi verið vísað til rannsóknar lögreglu. Í bréfinu er ekki að finna nánari rökstuðning á því á hverju sá grunur byggist, þó mögulega megi ráða í það af því

sem fram kemur í fyrirbyggjandi lögregluskýrslum. Það verður hins vegar ekki gert hér enda fellur það utan valdsviðs nefndarinnar að úrskurða um hvort refsiverð háttsemi hafi átt sér stað.

Fyrir nefndinni liggur tjónstilkynning um umrætt atvik og má af henni ráða að ökumaður A eigi alla sök á umræddum árekstri. Þá liggja fyrir nefndinni margvísleg gögn um heilsufar M í kjölfar umrædds atviks, þ.á.m. vottorð heimilislæknis, vottorð bæklunarlæknis og skýrsla sjúkraþjálfara auk áður nefndrar matsgerðar. Þessum gögnum hefur ekki verið hnekk og má af þeim ráða að M hafi hlotið varanlegar líkamlegar afleiðingar af umræddum árekstri. Er bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A vegna líkamstjóns M því fyrir hendi.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna líkamstjóns er hann varð fyrir hinn 30. nóvember 2018,

Reykjavík 21. apríl 2020.
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.